

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Projektowanie konserwatorskie w architekturze i urbanistyce [S2Arch1>PKwAiU]

Przedmiot

Kierunek studiów
Architektura

Rok/Semestr
1/2

Studia w zakresie (specjalność)
–

Profil studiów
ogólnoakademicki

Poziom studiów
drugiego stopnia

Język oferowanego przedmiotu
polski

Forma studiów
stacjonarne

Wymagalność
obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład
0

Laboratorium
0

Inne (np. online)
0

Ćwiczenia
0

Projekty/seminaria
45

Liczba punktów ECTS

3,00

Koordynatorzy

prof. dr hab. inż. arch. Piotr Marciniak
piotr.marciniak@put.poznan.pl

Wykładowcy

Wymagania wstępne

- uporządkowana, podbudowana teoretycznie wiedza ogólna obejmująca kluczowe zagadnienia z zakresu projektowania architektonicznego; - szczegółowa wiedza w zakresie kierunków studiów powiązanych ze studiowanym kierunkiem Architektura; - podstawowa wiedza o trendach rozwojowych w projektowaniu architektonicznym podstawowa wiedza niezbędna do rozumienia społecznych, ekonomicznych; - prawnych i pozatechnicznych uwarunkowań projektowania architektonicznego - pozyskiwanie informacji z literatury, baz danych oraz innych, właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim, integrowanie informacji, dokonywanie ich interpretacji, a także wyciąganie wniosków oraz formułowanie i uzasadnianie opinii; - umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł. - student rozumienie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób; - student ma świadomość i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje; - potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.

Cel przedmiotu

Nabywanie umiejętności wykonywania analizy konserwatorskiej obiektów zabytkowych i korzystania z opracowań archiwalnych (Biała Karta Ewidencji Obiektów Zabytkowych, archiwum Konserwatora Zabytków, archiwa państwowe, zbiory specjalne bibliotek, archiwa prywatne i inne). Zapoznanie na przykładzie konkretnych obiektów z tradycyjnymi technikami, konstrukcjami budowlanymi, historycznym detalem architektonicznym. Zapoznanie studentów z problematyką modernizacji oraz adaptacji obiektów zabytkowych. Poznanie zagadnień, współczesnych tendencji oraz trendów w projektowaniu modernizacji obiektów zabytkowych. Kształcenie umiejętności rozpoznawania potencjału istniejącej struktury architektonicznej i urbanistycznej: analizy różnorodnych powiązań, wartości zastanych i uwarunkowań w istniejącym obiekcie i jego otoczeniu takich, jak kontekst kulturowy, istniejące problemy funkcjonalne i aspekty społeczno – ekonomiczne.³ Nauka znalezienia równowagi pomiędzy wymogami technicznymi, konserwatorskimi, funkcjonalnymi oraz estetycznymi, których uwzględnienie jest konieczne w trakcie adaptacji obiektu zabytkowego lub historycznego na cele współczesne. Doskonalenie umiejętności symulacji i wielowariantowego kształtowania koncepcji architektonicznej. Nabycie i kształcenie umiejętności konstruowania programu użytkowego obiektu o złożonej funkcji, kształcenie umiejętności integracji funkcjonalnej z istniejącym obiektem i otoczeniem. Nabycie i kształcenie umiejętności dostosowania programu funkcjonalnego do istniejącej struktury przestrzennej obiektu, ocena jego możliwości przestrzennych i funkcjonalnych. Nabycie umiejętności kreatywnego spojrzenia na formę, funkcję i konstrukcję budynku w kontekście przestrzennym i kulturowym z uwzględnieniem wartości historycznej obiektu.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza:

A.W1. projektowanie architektoniczne o różnych stopniach złożoności, od prostych zadań po obiekty o złożonej funkcji w skomplikowanym kontekście, w szczególności: prostych obiektów uwzględniających podstawowe potrzeby użytkowników, zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, obiektów usługowych w zespołach zabudowy mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej i ich zespołów o różnej skali i złożoności w otwartym krajobrazie lub w środowisku miejskim;

A.W5. zasady projektowania uniwersalnego, w tym ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym, oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i obiektów dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami;

A.W6. zaawansowane metody analiz, narzędzia, techniki i materiały niezbędne do przygotowania koncepcji projektowych w interdyscyplinarnym środowisku, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy międzybranżowej;

A.W7. podstawowe metody i techniki konserwacji, modernizacji i uzupełniania zabytkowych struktur;

A.W8. interdyscyplinarny charakter projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz potrzebę integracji wiedzy z innych dziedzin, a także jej zastosowania w procesie projektowania we współpracy ze specjalistami z tych dziedzin.

Umiejętności:

A.U1. zaprojektować prosty i złożony obiekt architektoniczny, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z zadaniem lub przyjętym programem, uwzględniającym wymagania i potrzeby wszystkich użytkowników, kontekst przestrzenny i kulturowy, aspekty techniczne i pozatechniczne;⁴

A.U4. dokonać krytycznej analizy uwarunkowań, w tym waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy; formułować wnioski do projektowania i planowania przestrzennego, prognozować procesy przekształceń struktury osadniczej miast i wsi, oraz przewidywać skutki społeczne tych przekształceń;

A.U6. opracować konserwatorską koncepcję projektową przekształceń struktury architektoniczno-urbanistycznej o wartościach kulturowych z uwzględnieniem ochrony tych wartości oraz właściwych

metod i technik, zgodnie z przyjętym programem uwzględniającym aspekty pozatechniczne;

A.U7. dokonać krytycznej analizy i oceny projektu i sposobu jego realizacji w zakresie modernizacji i uzupełnień struktur architektoniczno-urbanistycznych o wartościach kulturowych;

A.U8. myśleć w sposób twórczy i działać, uwzględniając złożone i wieloaspektowe uwarunkowania działalności projektowej, a także wyrażać własne koncepcje artystyczne w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;

A.U9. integrować informacje pozyskane z różnych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej,

szczegółowej analizy oraz wyciągać z nich wnioski, a także formułować i uzasadniać opinie oraz wykazywać ich związek z procesem projektowym, opierając się na dostępnym dorobku naukowym w dyscyplinie;

A.U10. porozumiewać się przy użyciu różnych technik i narzędzi w środowisku zawodowym i interdyscyplinarnym w zakresie właściwym dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;

A.U11. pracować indywidualnie i w zespole, w tym ze specjalistami z innych branż, a także podejmować wiodącą rolę w takich zespołach;

A.U12. oszacować czas potrzebny na realizację złożonego zadania projektowego;

A.U13. formułować nowe pomysły i hipotezy, analizować i testować nowości związane z problemami inżynierskimi i problemami badawczymi w zakresie projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;

A.U14. wykonać dokumentację architektoniczno-budowlaną w odpowiednich skalach w nawiązaniu do koncepcyjnego projektu architektonicznego;

A.U15. wdrażać zasady i wytyczne projektowania uniwersalnego w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym.

Kompetencje społeczne:

A.S1. efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania skomplikowanych problemów projektowych;

A.S2. publicznych wystąpień i prezentacji;

A.S3. podjęcia roli koordynatora działań w procesie projektowym, zarządzania pracą w zespole oraz wykorzystania umiejętności interpersonalnych (rozwiązywanie konfliktów, umiejętność negocjacji, delegowanie zadań), podporządkowania się zasadom pracy w zespole i brania odpowiedzialności za wspólne zadania i projekty;

A.S4. brania odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Sprawdzanie efektów kształcenia z zajęć zajęć projektowych odbywa się:

1. W trakcie indywidualnej korekty, co jest konieczne ze względu na specyfikę oraz zróżnicowanie tematów projektowych.

2. W trakcie przeglądów cząstkowych: Sprawdzeniu podlegają: stopień zaawansowania pracy studenta, jego decyzje analityczne i syntetyczne, podejmowane w trakcie ćwiczeń.

3. Podczas przeglądu końcowego: przegląd końcowy, na ostatnich zajęciach ukazuje efekty całosemestralnej pracy. Projekty przedstawione są na wielkoformatowych planszach, których format oraz zakres zagadnień podlegających ocenie jest jednolity lub w formie prezentacji multimedialnej.

Ocena formująca

• oceny z przeglądów cząstkowych (w tym: ocena wiedzy oraz prezentacji na forum grupy, wspólna analiza i dyskusja)

• ocena efektu końcowego

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca:

• ocena wystawiona jest na podstawie efektu końcowego (w 80 %) przy uwzględnieniu ocen z przeglądów cząstkowych (w 20%).

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Treści programowe

Student ma każdorazowo możliwość wyboru tematu projektu (zgodnego z ogólnym profilem przedmiotu), za zgodą prowadzącego może zmienić grupę projektową.

Wykonanie projektu modernizacji wybranego obiektu zabytkowego obejmuje:

- wybór obiektu zabytkowego (kilka obiektów do wyboru)

- wybór nowej funkcji w modernizowanym obiekcie zabytkowym

- część analityczną:6

- analizy stanu istniejącego obiektu wraz z jego otoczeniem, w tym m.in. powiązań komunikacyjnych i funkcjonalnych z otoczeniem (mapy sytuacyjno-wysokościowe, dokumentacja fotograficzna), studia

otoczenia, istniejącego planu zagospodarowania terenu, wielkości powierzchni do zagospodarowania, układu konstrukcyjnego, istniejących rozwiązań materiałowych, itd.

- z uwzględnieniem wymogów konserwatorskich
- część syntetyczną (projektową)

Definiowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej w modernizowanym obiekcie w następujących etapach:

- stworzenie programu funkcjonalnego dla modernizowanego obiektu, podział na strefy, itp.
- opracowanie kilku wariantów koncepcyjnych
- przyporządkowanie funkcjonalnym strefom odpowiednich formalnych rozwiązań funkcjonalnych i dostosowanie ich do możliwości przestrzennych, konstrukcyjnych modernizowanego obiektu.
- wybór najlepszego rozwiązania funkcjonalno-przestrzennego
- zapis techniczny projektu modernizacji obiektu zabytkowego w postaci projektu architektonicznego (wraz z projektem zagospodarowania terenu) oraz projektu wnętrza
- prezentacja projektu architektonicznego przy pomocy metody graficznej na wielkoformatowych planszach, których format oraz zakres zagadnień podlegających ocenie jest jednolity.

Tematyka zajęć

brak

Metody dydaktyczne

1. Ćwiczenia o charakterze projektowym pozwalające na praktyczną implementację problematyki omawianej na wykładach z przedmiotu: Wybrane zagadnienia z ochrony dziedzictwa i konserwacji obiektów zabytkowych.

Projekt ma charakter konsultacji indywidualnych, prowadzonych w studenckiej grupie. Omawianie i korekta zastosowanych w projekcie rozwiązań przy uczestnictwie wszystkich studentów w grupie; dyskusja szczególnych przypadków powtarzalnych problemów projektowych.

2. ekursy.put.poznan.pl (system wspomagania procesu dydaktycznego i nauczania na odległość)

Literatura

Podstawowa:

1. Badania i ochrona zabytków w Polsce w XX wieku, materiały konferencji naukowej, Oficyna Wydawnicza Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, Warszawa 2000.
2. Borusiewicz W., Konserwacja zabytków budownictwa murowanego, Arkady, Warszawa 1985.
3. Dzieło sztuki i zabytek, materiały XXV sesji Stowarzyszenia Historyków Sztuki, PWN, Warszawa 1976/7
4. Frycz J., Restauracja i konserwacja zabytków architektury w Polsce w latach 1795 – 1918, PWN, Warszawa 4 1975.
5. Kadłuczka A., Ochrona zabytków architektury. Zarys doktryn i teorii, t. 1, Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków, Kraków 2000.
6. Kondziela H., Stare Miasto w Poznaniu. Zniszczenia-odbudowa-program dalszych prac, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 1971.
7. Zin W., Kalinowski, Biegański P. (red.), Zabytki urbanistyki i architektury w Polsce. Odbudowa i konserwacja, t. 1, Miasta historyczne, Arkady, Warszawa 1986.
8. Neufert E., Podręcznik projektowania architektonicznego, Arkady, 1995.
9. E-skrypt dla przedmiotu „Projektowanie modernizacji obiektów zabytkowych”. Legislacja: 1. Warunki techniczne,
Legislacja:

1. Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.
2. Prawo budowlane.

Uzupełniająca:

1. Czasopisma: Ochrona zabytków, Ochrona i konserwacja zabytków, Renowacje, Biuletyn informacyjny konserwatorów dzieł sztuki, KAiU.
2. Jakimowicz T., Pałac Górków w Poznaniu, Wydawnictwo Miejskie, Poznań 1998.
3. Kalinowski K., Odbudowa zabytkowych miast w Polsce. Teoretyczne podstawy i realizacja na przykładzie Gdańska, w: Ochrona dziedzictwa kulturowego zachodnich i północnych ziem Polski, Warszawa 1995.
4. Klause G., Próba nowego spojrzenia na problem odbudowy Starego Rynku w Poznaniu, w: KMP 2003/2.

5. Linette E., O gotyckiej architekturze katedry poznańskiej, [w:] Podług nieba i zwyczaju polskiego. Studia z architektury i sztuki ofiarowane Adamowi Miłobędzkiemu, PWN, Warszawa 1988.
6. Linette E., O gotyckiej architekturze katedry poznańskiej, [w:] Podług nieba i zwyczaju polskiego. Studia z architektury i sztuki ofiarowane Adamowi Miłobędzkiemu, PWN, Warszawa 1988.
7. Lubocka – Hoffmann M., Elbląg. Stare Miasto, Elbląg 1998.
8. Małachowicz E., Ochrona środowiska kulturowego, t. 1, 2, PWN, Warszawa 1988 (wyłącznie teksty źródłowe).
9. Prószyński J., Dziedzictwo kultury Polski. Jego straty i ochrona prawna, t. 1, 2, Kantor Wydawniczy, Zakamycze 2001.8
10. Słomiński M., Szczecińskie Podzamcze, Spółdzielnia Mieszkaniowa Podzamcze, Szczecin 1998.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	90	3,00
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	45	1,50
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu)	45	1,50